

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opuscula Spiritiva - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De Sacrificio Missae. VI. De Discretionem Spirituum ... Operum Eminentiss. Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 5. Quomodo adversus vitia, & pravas affectiones pugnare oporteat

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

rituri, sed animæ eripere conatur. Non sunt nobis fingenda prælia & decernenda certamina cum absentibus, & longè distantibus adversariis; sed cum hoste domestico quotidie decertandum, qui salutem nostram semper insidiatur. Tollat homo seipsum à se & nullum habebit in via salutis impedimentum.

§. V. Quomodo adversus vitia & pravas affectiones pugnare oporteat.

At tendendum solerter quid diligamus, quid metuamus, unde gaudeamus & contristemur; totum enim cor nostrum in his quatuor affectionibus est: & tunc ad Deum toto corde convertimur, cum nihil omnino diligimus, nisi ipsum, aut propter ipsum: cum nihil nisi eum, aut propter eum timemus: cum non nisi secundum ipsum aut dolemus, aut lætamur. Hi motus animi, cum non reguntur, nos similes faciunt omni generi bestiarum: cum autem reguntur, omnino mansuecunt & nos similes Angelis efficiunt. Hæc est nimirum beata hominis vita, cum omnes affectus ejus rationi & veritati consentiunt & tunc vocantur gaudia & amores sancti, si verò non consentiunt, dissipant mentem & vocantur libidines & perturbationes. Monstra sunt quæ vinci & edomari non possunt, nisi continuo adversus ea decertemus. Nec satis est in universum ac veluti acervatim actus elicere, quibus mores corrigere, pravosque affectus coercere decernamus; in hoc enim generali apparatu pugnae, castigationis, abnegationis, & separationis ab omni solatio creaturarum, natura nostra ad malum prona nihil reperit, quod ipsam vexet, licet arma contra illam expedire videamur, ac propterea hujusmodi decretis non contradicit, imò virtutis eo modo, & quasi in ideâ conceptæ pulchritudine delectatur, ipsam probat, & laudat, ipsique infideles & Philosophi eam sic amplexi sunt. Inde multi decepti de vitiorum victoria inaniter gloriantur, quia bonis desideriis naturam repugnare non

sentiunt; at cum initio singulari certamine non vitia generantur, sed unum peculiariter aggrediuntur, cum pravum affectum insurgentem viriliter expugnare nituntur, cum aliquid quantumvis minimum tolerandum occurrit: tunc demum apparet quàm vanæ fuerint & debiles præconceptæ deliberationes. Singulas ergo & peculiare occasiones, quæ nunquam desunt, abnegandi seipsum & pravæ affectiones coercendi, observare oportet, & in his se fortiter gerere; nam sic animi motus subrationis imperio reguntur, sic vitia eradicantur. Hoc autem fieri nequit sine contentione infatigabili, quæ semper operetur: sine profunda attentione, quæ omnia penetret & perscrutetur usque ad radices: sine perpetuâ violentiâ, quæ fixas cordi affectiones evellat. Motus enim voluntatis nostræ in Deum, utpotè contrarius inclinationi depravatæ naturæ, violentus est, & nisi subinde nova vis illi imprimatur, statim ad nos ipsos descendimus motu, qui infirmæ voluntati naturalis est. Sicut autem noxias & inutiles herbas in areolis hortorum impedire ne crescant & radicitus evellere possumus; nunquam tamen efficiemus ne iterum suâ sponte nascantur: ita nonnunquam contingit, affectiones nostras eo nos studio moderari, ut naturam mutasse videamur. Verùm quicquid curæ ac diligentia ad hanc rem adhibeamus, semper natura in suo fundo corrupta est, aliosque motus inordinatos producit, ex quo sequitur à studio mortificationis nunquam cessandum esse, nunquam arma deponenda. Quod si quis aliquando Deo juvante heroicū virtutis actum vel semel elicuerit, hic solus sufficiens est ad omnem naturæ repugnantiam deinceps superandam, & ad veram animi libertatem consequendam. Quidam viri sancti cum semel devictâ naturæ contumaciâ ulcerosi saniem lambere & fugere ausi sunt, omne postmodum morborum genus non solum sine stomachi fastidio, sed hilari etiam, ac propenso animo contrectarunt. Tanti refert vel semel heroico actu vicisse seipsum.